

Skarżąca podnosi ponadto naruszenie art. 110 ust. 4 regulaminu pracowniczego oraz art. 126 warunków zatrudnienia innych pracowników. Z przepisów tych wynika, że komórki administracyjne instytucji oraz agencji powinny regularnie konsultować się z komitetem pracowniczym celem zapewnienia jednolitego stosowania regulaminu pracowniczego.

Zaskarżona decyzja naruszyła również zasadę dobrego zarządzania i dobrej administracji.

Skarga wniesiona w dniu 19 stycznia 2007 r. — Skoulidi przeciwko Komisji

(Sprawa F-4/07)

(2007/C 56/83)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Eleni-Eleftheria Skoulidi (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: G. Vandersanden)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- zasądzenie zadośćuczynienia na rzecz skarżącej za krzywdę doznaną w związku z decyzją organu powołującego z dnia 28 marca 2006 r. odmawiającą zgody na skorzystanie z umowy o wymianie personelu zawartej pomiędzy Komisją a rządem greckim;
- oszacowanie krzywdy ex aequo et bono na 200 000 EUR;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca, po zakończeniu jej ośmiomiesięcznego okresu oddelegowania do greckiego ministerstwa edukacji narodowej i spraw wyznaniowych, zwróciła się z wnioskiem o umożliwienie jej skorzystania z systemu wymiany urzędników pomiędzy Komisją a państwami członkowskimi celem zakończenia zadań przydzielonych jej podczas okresu oddelegowania. Po tym jak skarżąca otrzymała zgodę wielu służb Komisji oraz rządu greckiego, jej własna instytucja odmówiła jej takiej zgody, uzasadniając to tym, że wymiana byłaby sprzeczna z uregulowaniami dotyczącymi oddelegowania.

W swojej skardze skarżąca podnosi, że Komisja dopuściła się kilku błędów, a konkretnie:

- uchybiła obowiązkowi dochowania staranności, spoczywającego na każdej administracji;
- nie przestrzegła zobowiązań wynikających z umowy o wymianie, którą sama zawarła z rządem greckim; naruszyła w ten sposób uzasadnione oczekiwania skarżącej oraz ogólny interes wspólnotowy;
- była winna formułowaniu niewłaściwych uwag pod adresem skarżącej;
- potraktowała skarżącą w sposób dyskryminujący w porównaniu z innymi urzędnikami, którzy byli oddelegowani do administracji krajowych na dłuższy okres.

Skarga wniesiona w dniu 21 stycznia 2007 r. — Nijs przeciwko Trybunałowi Obrachunkowemu

(Sprawa F-5/07)

(2007/C 56/84)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Bart Nijs (Bereldange, Belgia) (przedstawiciel: F. Rollinger, avocat)

Strona pozwana: Europejski Trybunał Obrachunkowy

Żądania strony skarżącej

- uchylenie decyzji organu powołującego o powołaniu przełożonego skarżącego na jego obecne stanowisko;
- stwierdzenie w odniesieniu do skarżącego nieważności wyniku konkursu CC/LA/1/99 i uchylenie decyzji z nim związanych lub wydanych w następstwie jego przeprowadzenia;
- uchylenie decyzji komisji wyborczej Trybunału Obrachunkowego oddalającej zażalenie skarżącego na wyniki wyborów z dnia 2, 3 i 4 maja 2006 r.;
- stwierdzenie nieważności wyniku wyborów do komitetu pracowniczego Trybunału Obrachunkowego, które zostały przeprowadzone w dniach 2, 3 i 4 maja 2006 r. i uchylenie decyzji z nimi związanych lub wydanych w następstwie ich przeprowadzenia;
- uchylenie decyzji o nieawansowaniu skarżącego i awansowaniu pana X w roku 2006;
- zasądzenie odszkodowania i zadośćuczynienia z tytułu szkód i krzywd poniesionych i doznanych przez skarżącego;
- obciążenie Trybunału Obrachunkowego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi skarżący podnosi w szczególności, że: i) decyzje organu powołującego nie zawierają stosownego uzasadnienia; ii) sekretarz generalny Trybunału Obrachunkowego, działający w charakterze organu powołującego, naruszył prawo oddalając zażalenia skarżącego, ponieważ miał prywatny interes, który mógł wpłynąć na jego bezstronność; iii) organ powołujący sprawował swoje funkcje z naruszeniem prawa od 1984 r.; iv) przełożony skarżącego sprawował swoje funkcje z naruszeniem prawa; dopuszczając się w szczególności naruszenia art. 7 bis i art. 11 bis (stary art. 14) regulaminu pracowniczego; v) konkurs CC/LA/1/99 został przeprowadzony w oparciu o kilkakrotne naruszenia prawa, które można stwierdzić na podstawie pewnych nowych okoliczności; vi) wyboru do komitetu pracowniczego w 2006 r. były niezgodne z prawem z kilku powodów; vii) awans pana X jest przejawem prywatnego interesu przełożonego skarżącego polegającego na utrudnieniu kariery skarżącego.

Skarga wniesiona w dniu 26 stycznia 2007 r. — Suvikas przeciwko Radzie

(Sprawa F-6/07)

(2007/C 56/85)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Risto Suvikas (Helsinki, Finlandia) (przedstawiciel: M.-A. Lucas, avocat)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

- uchylenie decyzji komitetu konsultacyjnego do spraw naboru o niewpisaniu skarżącego na listę najlepszych kandydatów w naborze dotyczącym ogłoszenia Rady o wakacie B/024;
- uchylenie tej listy, a także decyzji Rady o zatrudnieniu na stanowiskach, które mają być obsadzone, kandydatów wpisanych na tę listę i o niezatrudnieniu skarżącego;
- zasądzenie od Rady na rzecz skarżącego odszkodowania w wysokości sześcioletniej różnicy między wynagrodzeniem, które by otrzymywał gdyby był zatrudniony a wynagrodzeniem z innego tytułu oraz 25 000 EUR tytułem zadośćuczynienia za krzywdę;

- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Rada opublikowała w dniu 14 października 2005 r. ogłoszenie o wakacie na 8 stanowiskach członka personelu tymczasowego „Duty officer”. Skarżący, który pracował już jako oddelegowany ekspert krajowy, zgłosił swą kandydaturę. W dniu 20 lutego 2006 r. poinformowano go, że po przeprowadzeniu postępowania w sprawie naboru nie został wpisany na krótką listę.

Na poparcie swej skargi, skarżący podnosi trzy zarzuty.

W pierwszym z nich podnosi naruszenie pkt 4 ogłoszenia, a także zasady obiektywizmu, przejrzystości i równego traktowania. W szczególności, choć kandydaci zewnętrzni ocenieni zostali przez komitet konsultacyjny do spraw naboru na podstawie rozmów i badania świadectw posiadanych przez nich kwalifikacji, to kandydaci pracujący już w charakterze „Duty officers”, będący ekspertami krajowymi, oceniani byli na podstawie opinii przełożonych co do sposobu wywiązywania się przez nich ze swych obowiązków. Rada nie wykazała jego zdaniem, że ta zarzucana nieprawidłowość nie miała wpływu na wyniki naboru.

W drugim zarzucie skarżący podnosi naruszenie prawa do obrony z tej przyczyny, że kandydaci wewnętrzni, skoro oceniani byli zgodnie z wyżej opisaną procedurą, to powinno się ich powiadomić z wyprzedzeniem o opinii ich przełożonych, tak by mogli się bronić.

Trzeci zarzut dotyczący naruszenia art. 9 i 12 ust. 1 warunków zatrudnienia innych pracowników, a także zasady bezstronności, obiektywizmu i równego traktowania, podzielony jest na trzy części.

W pierwszej z nich skarżący podnosi, że niektórzy członkowie komitetu do spraw naboru znajdowali się w sytuacji konfliktu interesów w stosunku do niektórych kandydatów i że z tego powodu niektórzy kandydaci ocenieni zostali poza procesem naboru, o którym mowa w ogłoszeniu.

W drugiej części skarżący twierdzi, że komitet ocenił świadectwa posiadanych kwalifikacji z pominięciem poziomu, okresu i szczegółowości ich wykształcenia i doświadczenia zawodowego.

W trzeciej części skarżący podnosi, że zakładając nawet dopuszczalność co do zasady oceny kandydatów wewnętrznych w oparciu o opinię ich bezpośrednich przełożonych, to tym niemniej postępowanie to było nieprawidłowe w takim zakresie w jakim opinie te nie były w należyty sposób uwzględnione przy sporządzaniu listy laureatów, a to w szczególności z powodu wyżej opisanego konfliktu interesów.